

PAROCHIEBLAD H. ANDREAS

DECEMBER 2020 - JANUARI 2021

In het kind van Bethlehem komt God ons tegemoet om ons tot hoofdrolspelers, voorvechters, wegbereiders te maken van het leven dat ons omringt. Het kind schenkt zichzelf aan ons opdat wij het in de armen nemen en omhelzen. Opdat wij in hem niet bang zijn om wie een vreemdeling is, wie dorst heeft, wie naakt, ziek, gevangen is, in de armen te nemen en te omhelzen.

“Wees niet bang! Open wijd de poorten voor Christus!” In dit kind nodigt God ons uit hoop te geven aan de vele mensen die wanhopig zijn omdat deuren in het slot vallen zodra zij in onze buurt komen. In dit kind maakt God ons tot hoofdrolspelers, voorvechters, wegbereiders van zijn gastvrijheid.

Mogen de tranen van dit kind ons wekken uit onze onverschilligheid, onze ogen openen voor wie lijdt. Moge zijn tederheid ons gevoelig maken voor wie in onze landen aankomen, in onze geschiedenis binnentreden, zich in ons leven mengen. Dat wij zorgen voor een wereld vol hoop en tederheid.

(uit een kerstpreek van paus Franciscus)

Fratelli tutti

Paus Franciscus heeft in oktober een nieuwe encycliek (een rondzendbrief) doen uitkomen. Dat is de derde encycliek die de paus heeft geschreven sinds 2013. Een drieluik: *Gaudii evangelium* uit 2013 ging over de relatie van de mens met God, *Laudato si'* uit 2015 over de relatie met de schepping, en de nu verschenen encycliek, *Fratelli tutti*, gaat over de relatie met de medemens. Waar het in alle drie relaties om draait: verbondenheid. Van daaruit ziet de paus dat er in de wereld van nu een heleboel mis is. Mensen worden beheerst door angst terwijl ze zich beter zouden kunnen laten leiden door vertrouwen. En zo staan ook onverschilligheid tegenover echte zuster- en broederschap en berusting tegenover de noodzaak om eensgezind en met vereende krachten dringende problemen aan te pakken. Het thema houdt de paus al jaren bezig, getuige zijn kerst- en paaspreken van de afgelopen jaren. Op de voorkant een passage uit een kerstpreek die de kern van *Fratelli tutti* weergeeft. Verspreid over dit parochieblad vindt u een aantal uitspraken uit de encycliek.

Vieringen met Kerst en Oud en Nieuw

Omdat met Kerstmis de coronamaatregelen hoogstwaarschijnlijk nog van kracht zullen zijn, kunnen niet meer dan dertig mensen een viering bijwonen. We zouden op kerstavond veel mensen moeten teleurstellen. Daarom hebben het pastoraal team en de liturgiegroep besloten dit jaar op **kerstavond geen viering** te verzorgen. In plaats daarvan komt er een kerstinloop voor iedereen die wat kerstsfeer in de kerk wil opsnuiven. Tussen **17.00 en 20.00 uur** is er doorlopend en afwisselend muziek, gebed, voordracht en natuurlijk kunt u ook de kerststal bezichtigen. Er zijn activiteiten op het plein voor de kerk, in de tuin om de kerk en uiteraard in de kerk zelf. Alles met inachtneming van de coronaregels; volg de bewegwijzering. Tussen 17.00 en 18.30 uur zijn de activiteiten meer gericht op kinderen; tussen 18.30 en 20.00 uur iets meer op ouderen. Kom gerust even kijken en luisteren.

Op **Eerste Kerstdag** is er zoals elk jaar om **10.30 uur** een eucharistieviering. Op **Tweede Kerstdag** is er een woord- en communieviering om **10.30 uur**. Er is geen avondviering! Zondag **27 december** is er een woord- en communieviering om **10.30 uur**.

Op **Oudejaarsdag** is er om **18.00 uur** een woord- en communieviering. Met **Nieuwjaar** is er een eucharistieviering om **10.30 uur**. Voor al deze vieringen moet u zich tevoren aanmelden (bij de gastvrouwen van dinsdag t/m vrijdag van 10.00 tot 12.00 uur via tel. 045 - 541 33 81 of per e-mail: parochiesintandreas@home.nl).

Stilte-uur wordt weer stilte-uur!

Kort na het begin van de corona-uitbraak is de parochie begonnen met een stilte-uur op donderdagochtend. Op een gegeven ogenblik is daar een bezinningsmoment bij gekomen dat zich gaandeweg ontwikkeld heeft tot een gezamenlijk verdiepend gesprek over korte teksten, meestal uit de Bijbel.

De deelnemers aan de gesprekken ervaren de gesprekken als waardevol en willen er graag mee door gaan. Het is wonderbaarlijk hoeveel er in een gezamenlijk gesprek op tafel komt aan inzichten over de evangelielezing van de dag! In feite is op deze manier, zonder dat dat de bedoeling was, het vroegere 'In gesprek met de Bijbel' op vrijdag nieuw leven ingeblazen.

Maar de keerzijde van deze mooie ontwikkeling is dat er mensen zijn die tijdens het stilte-uur voor stilte kwamen en die nu niet meer vinden. Ze hebben gelijk als ze het jammer vinden! Dus hebben we besloten om vanaf januari weer een echt stilte-uur in te stellen, tussen 10.30 en 11.30 uur, voor wie stilte zoekt. De poort aan het kerkplein staat voor u open.

Wie wil, kan daarna om 11.30 uur naar de koffiekamer gaan om bij een kop koffie van gedachten te wisselen over een bezinnings- of Bijbeltekst. U bent welkom! Want ook dat hebben we geleerd: stilte aan het begin en aan het einde van een bezinning draagt enorm bij aan de verdieping. Geen verdieping zonder verstillings!

Op 24 en 31 december is er geen stilte-uur. Vanaf donderdag 7 januari is er weer wekelijks een uur van stilte, van **10.30 tot 11.30 uur**.

Rob Pauls

<p>De huidige wereld is grotendeels doof. Soms verhindert de snelheid van de moderne wereld dat we goed luisteren naar wat de ander zegt. We kunnen samen de waarheid zoeken in dialoog, in een rustig gesprek of verhitte discussies, in stilte en lijden.</p>

Jaarthema

De liturgiegroep heeft als jaarthema voor het komende jaar gekozen voor *Vertrouwen*.

Vertrouwen heeft alles te maken met jezelf over willen geven aan waar je voor bent bedoeld; met beseffen dat je mede-geschapene bent in de schepping, een schepsel gelijk andere schepselen. Je mag meedoen, net als alle dieren en planten en de aarde waarop we leven, omdat Hij ons vertrouwt en blijft vertrouwen, wat er ook gebeurt.

Vertrouwen heeft twee kanten: je kunt het geven en je kunt het krijgen. God heeft ons als eerste zijn vertrouwen geschonken: Hij heeft ons gemaakt, Hij zag dat het goed was, en Hij schonk ons de schepping. Helaas hebben wij zijn vertrouwen veel te vaak geschonden.

Wij van onze kant moeten vertrouwen schenken aan God. Wij willen graag alles zelf regelen, omdat we Gods wegen niet altijd zien. Maar vertrouwen op God betekent: hopen en geloven dat Hij voor ons zorgt, dat het goed afloopt met de wereld; het betekent je overgeven en loslaten. Een les in bescheidenheid en nederigheid.

Wij moeten loslaten, maar één ding is zeker: God zal ons nooit loslaten. Daar kunnen we een jaar mee vooruit!

De liturgiegroep

Nieuwe gespreksgroep

In de parochie is inmiddels een heel aantal gespreksgroepen actief, allemaal verschillend van aard en thematiek. In een van die groepen worden teksten gelezen en besproken van spirituele auteurs, christelijk en niet-christelijk. Samen wordt afgesproken welke teksten van welke auteurs gelezen worden.

Omdat meerdere mensen hebben aangegeven belangstelling te hebben om deel te nemen maar de groep vol is, wordt er een nieuwe groep opgestart in januari of februari. In de nieuwe groep zijn nog enkele plaatsen vrij. Als u interesse heeft, geef u op en kom vrijblijvend een keer langs tijdens een bijeenkomst. U hoeft geen parochiaan te zijn om mee te doen! Aanmelden bij Marcel Mollink of Rob Pauls (telefoonnummers zie colofon) of via de parochieemail: parochiesintandreas@home.nl.

Rob Pauls

Fratelli tutti is mijn antwoord op de vele manieren waarop mensen worden uitgeschakeld of genegeerd: een nieuwe droom van broederschap en vriendschap.

Oecumenische viering zondag 24 januari

Zoals elk jaar is er in de Week van Gebed voor eenheid in januari weer een oecumenische viering samen met onze vrienden van de PKN Parkstadgemeente. De viering wordt gehouden op **zondag 24 januari**. Omdat de coronaregels in januari misschien nog onverminderd van kracht zijn, heeft de voorbereidingsgroep, bestaande uit leden van de Andreasparochie en de PKN Parkstad, gekozen voor twee gezamenlijk voorbereide en zo goed als identieke vieringen op zondagochtend, om 10.00 uur in de Pelgrimskerk en om 10.30 uur in de Andreaskerk. Dominee Joachim Stegink houdt dan de preek in de Andreaskerk, pater Geert Bles in de Pelgrimskerk. Op die manier komt de oecumenische verbondenheid tussen onze gemeenschappen ook in het tweede jaar dat corona ons leven bepaalt, tot uitdrukking. Wat het virus kan, kunnen kerken en mensen ook: de ander vinden!

Isolatie nee, nabijheid ja. Cultuur van confrontatie nee, cultuur van ontmoeting ja.

Expositie Marlies Moonen-Veldman

25 november 2020 tot 15 januari 2021

Kenmerkend voor de werken van Marlies zijn het uiten van gevoel en emoties, de warme kleuren en de verscheidenheid van materialen en technieken. Naast schilderijen is er ook keramisch werk. Mocht u interesse hebben voor het werk van Marlies, dan kunt u via Marga Meyer contact opnemen (045 - 541 51 77).

Er is niet alleen hier en daar oorlog in onze wereld maar er is een wereldoorlog hier en daar.

Passie voor iconen: tentoonstelling Marlies Lambermont

Museum Valkenburg, 6 december - 16 januari

24 jaar geleden stond ik "op een kruispunt van wegen" en werd plotse-ling geraakt door de woorden van onze dochter, die weer eens een verre reis maakte: "Mam, vannacht heb ik geslapen op de berg waar Mozes de stenen tafelen heeft ontvangen!" Ik was even sprakeloos, had gedacht dat zij ons informeerde over de reis en het landschap etc. Het raakte me zo dat ik een sterke behoefte kreeg om terug te gaan naar de kennis over de Bijbel zodat ik, als onze dochter weer terug was van haar reis, met haar hierover intenser kon praten.

Via de Chagallbijbel kwam ik, na de prachtige schilderijen bekeken te hebben, bij de teksten. Hiervan kwam ik niet meer los en ik zocht een plek om me verder te verdiepen; die ik vond bij het UTP in Heerlen. Er werd een cursus *zelf iconen maken* aangeboden. Dat was mijn kans om intensief aan de slag te gaan met theologie in combinatie met het 'schrijven' van iconen.

Ik sloot mij aan bij een bijbelgroep van de Zusters van Karmel Titus Brandsma te Heerlen en een meditatieavond op maandag waarin over de lezingen van de komende zondag gemediteerd werd. Later kreeg ik de kans om lector te worden in de Andreasparchie. Reizen naar Rusland, Griekenland, Roemenië, Polen en Turkije brachten me in contact met de levenswijze van de gelovige bevolking. De cirkel was rond!

Een periode bezocht ik bij Fontys te Sittard een opleiding *exegese = bijbelkennis*. De kennis van de iconografie breidde zich uit en er volgden bij het Titus Brandsma Instituut te Nijmegen lessen in spiritualiteit met de aanmerking pastoraat. Het geven van lessen, exposities en lezingen waren het gevolg. Nu, zoveel jaren later is mijn passie nog steeds aanwezig en via Marga Meijer van de Andreasparchie kreeg ik de kans om een overzichtstentoonstelling in het Museum Valkenburg te realiseren.

Mensen die de tentoonstelling willen bezoeken dienen zich bij het museum Valkenburg aan te melden i.v.m. corona. Op de website vindt u alle gegevens zoals openingstijden en corona aanpassingen.

Passie voor iconen: een gebed zonder einde.

Marlies Lambermont

Werkgroep Amazone in gesprek met het pensioenfonds ABP

In een streamoverleg met beleggingsspecialist Petra Sagel van het ABP belandden wij op 25 november in een onverwacht open en informatief gesprek over de investeringen van het ABP in het Braziliaanse mijnbouwbedrijf Vale. Omwille van de complexe situatie daar, mede door de betrokkenheid van Nederland en veel andere landen die, onder het mom van duurzame hulp, het toch vooral lijkt te gaan om economisch gewin, eerst enige uitleg over onze weg naar dit gesprek.

De Amazone, het grootste tropisch regenwoud – de longen – van de wereld, en zijn inheemse bewoners worden ernstig bedreigd. "Nederland, een belangrijke handelspartner van Brazilië, moet ontbossing en landroof bestrijden." (Volkskrant 14-11-2018). En steeds meer artikelen in kranten, hartverscheurende beelden op tv en documentaires van o.a. Zembla, ze bezorgen Geert Bles slapeloze nachten en hij stelt: *"Als kerken naar buiten treden en blijven steken bij zien en oordelen, dat zou niet mogen. Wij moeten een derde stap doen: met elkaar stoeien, vragen stellen, een handelingsperspectief laten groeien waarin je getuigt van je geloof."*

In januari 2019 startte een werkgroep onder voorzitterschap van Geert Bles samen met leden van HeerlenMondiaal, Steungroep Indianen in Brasil en enkele mensen van de parochie. Wij maakten onze verontusting over de Nederlandse betrokkenheid bij projecten in Brazilië: over het vervoer van 'verantwoorde' soja, via de zogenaamde 'Corridor Norte', over steun bij de aanleg van havens, stuwdammen en verbreding van rivieren, over wegen dwars door het regenwoud, over illegale houtkap en import van hout, kenbaar via een Open Brief aan Sigrïd Kaag, minister van Buitenlandse Handel en Ontwikkelingssamenwerking, en aan diverse Nederlandse bedrijven waaronder Cargill, Boskalis, Siemens, en we spraken hen aan over de rechten van de oorspronkelijke bewoners. Nederland is net als Brazilië ondertekenaar van internationale verdragen inzake inheemse volken. Er kwamen weinig reacties, en de minister en de bedrijven die wel reageerden, gaven aan dat de zaak hun aandacht heeft, en wordt onderzocht. Als Amazonegroep gaan we niet bij de pakken neerzitten.

Verleden jaar, rond deze tijd, organiseerden we een actie voor het ING-kantoor in Heerlen, en aardig wat mensen van de parochie en andere werkgroepleden zullen zich deze demonstratie nog wel herinneren. We voelen ons gesteund door ngo's als Both Ends en door een steeds bredere publieke aandacht voor wat er in de Amazone en de omliggende gebieden gebeurt.

Dit jaar richtten we onze aandacht op pensioenfondsen die investeren in bedrijven die het milieu vervuilen, het oerwoud verwoesten en de rechten van de bevolking schenden. Zo heeft het ABP 200 miljoen euro geïnvesteerd in Vale, een groot Braziliaans mijnbouwbedrijf. Om het mijnafval op te slaan, bouwen ze dammen in het landschap, dammen met een hoog risico op scheuren en breuken die modderstromen tot gevolg kunnen hebben, zoals in Mariana in 2015 en in 2019 de breuk van de dam bij Brumadinho (270 doden, voor de nabestaanden is nog niets geregeld).

Op 30 juni van dit jaar schreven we een brief aan Corien Wortmann-Kool, de voorzitter van het bestuur van het ABP, waarin we erop aandroegen dat het ABP de aandelen Vale van de hand zou doen. In haar antwoord schreef mevr. Wortmann dat er inderdaad veel mis is bij Vale, maar dat het ABP meer kan bereiken door in Vale te blijven zitten en aan te dringen op verbeteringen. Wij wilden daar graag eens over in gesprek met het ABP. Op een herhaald verzoek aan het ABP volgde 25 november het streamgesprek.

Wij hadden vragen voorbereid over de stand van zaken met betrekking tot de relatie met Vale: over wat het gesprek met de achterblijvende families na de ramp had opgeleverd, en dat voorafgaand aan de investeringen toch al de risico's en de mensenrechtenschendingen bekend waren, en dat er al landen en organisaties zijn die hun investeringen om die redenen hebben ingetrokken.

Petra Sagel was goed op de hoogte van wat er speelt bij Vale, en er was alle ruimte om vragen te stellen; ze ontkende de problemen niet. Ze vertelde over het beleid van het ABP: dat het gaat om rendement, dat de kosten binnen de perken moeten blijven, dat er duurzaam en verantwoord geproduceerd moet worden. Vale schiet tekort. Het ABP kiest ervoor om zolang als mogelijk in gesprek te blijven. Ze spreken met Vale over compensatie, milieuschade, en om de kans op rampen zo klein mogelijk te houden. Op aandringen van het ABP vond er een bestuurswisseling plaats door het benoemen van een onafhankelijke veiligheidsmanager. Het ABP is ook betrokken bij de Global Tailings Review, een initiatief om de veiligheid van de mijn dammen te verbeteren. Begin dit jaar zouden ze samen met maatschappelijke organisaties poolshoogte gaan nemen. Corona maakte deze reis onmogelijk. Het plan om eind 2020 te gaan zal vermoedelijk ook niet door kunnen

gaan. Samen hadden we het over de gesprekken met de slachtoffers en of er contact is met de kerken die in Brazilië nog veel invloed hebben (de bisschoppenconferentie over de Amazone dit jaar), of er in de besluitvorming van bedrijven ook de daar wonende Indianen worden betrokken, over berichten dat Vale mensen omkoopt, TÜV in Duitsland bv. en wanneer voor het ABP de maat vol is. Mevr. Sagel: het beleid van het ABP is om te proberen zaken positief te beïnvloeden, we boeken resultaten, maar er is een grens die we samen met de Nederlandse regering bepalen: we kunnen besluiten dat de aandelen verkocht moeten worden. En zelfs op de vraag naar wat het voor haar persoonlijk betekent om om te gaan met de dilemma's die zij als beleggingspecialist meemaakt, gaf ze een antwoord, nl. dat ze christen is en vanuit die levenshouding om wil gaan met wat er speelt binnen haar werk. Als werkgroep mogen we opnieuw bij haar aankloppen als we met vragen zitten of met verkregen informatie.

Onze werkgroep Amazone gaat door met zaken aan de orde stellen en naar buiten brengen. We houden u op de hoogte. Fijn als u wil meepraten, meedenken over onze verantwoordelijkheid voor onze bijdrage aan wat er gebeurt in de Amazone.

Eline Claassens

De geschiedenis van de barmhartige Samaritaan herhaalt zich: sociale en politieke verwaarlozing maakt vele plaatsen in de wereld tot desolate plekken.

Mededelingen van YAN en Stichting Taiama Andreas

Na een bestuursperiode van drie jaar werd het tijd voor verkiezingen voor een nieuw bestuur van YAN (Youth Advocay Network). Aftredend waren: president Sajor Jalloh, vice president Fatu Sewenatu Mansaray, secretary general Amadu Wurie Shaw, financial secretary Bangalie Mansaray, organizing secretary Dannette Thulla (sinds mei 2018 en niet op de foto) en public relations officer Manty Mansaray (zie de foto met Marie-José en Kelly erbij).

Daarin zaten sterke figuren die

voor de continuïteit zorgden: met name Sajor die altijd alles in de gaten had. Amadu Wurie, Dannette Thulla en Manty Mansarau zijn klaar met hun middelbare school en zijn verder gaan studeren, en dus niet vaak meer aanwezig. Een nieuw bestuur is dus erg nodig.

De verkiezingen werden met zorg opgezet. Een bibliotheekfunctionaris werd aangezocht als onafhankelijke waarnemer. Er waren campagnes opgezet door de nieuwe kandidaten en uiteindelijk werd er dus gestemd. Heel officieel. En dan de uitslag: Lamin Mansaray wordt president, Gibrilla Kargbo secretary general, en Tenneh Mansaray public relations officer. Deze laatste is heel bijzonder: een meisje uit het verder weg gelegen dorp Semamaya en voor dat dorp belangrijk. Deze bestuursleden kiezen nog andere bestuursleden/functies en kunnen dan aan de slag.

Het wordt nog een hele kluit om de continuïteit over te brengen op het nieuwe bestuur: ze moeten toch opnieuw een stukje gezag opbouwen en zoals bij ons zijn er in zo'n grote groep altijd een paar 'haantjes' die soms voor onrust zorgen. Die zullen het hun niet altijd gemakkelijk maken. Maar gelukkig blijft Marie-José bij probleemsituaties via WhatsApp bemiddelen.

Het is heel leuk om op de website een aantal video's hierover te bekijken: het enthousiasme spat er vanaf: doe dat dus: <https://taiama-andreas.org>. Onder het kopje 'nieuws'.

YAN en Stichting Taiama Andreas gaan daarmee een nieuwe tijd tegemoet. We blijven ons erover verwonderen dat deze groep ondanks de ook in Kabala bestaande coronaproblemen zo goed op de been blijft.

Rest ons nog om iedereen te bedanken die ons dit jaar gesteund heeft met belangstelling, financiële bijdragen of via het kopen van de door Marie-José gemaakte tassen etc. Dat heeft het ons mogelijk gemaakt om YAN in zijn activiteiten te steunen en dat willen we graag blijven doen.

We wensen u allen goede kerstdagen en een beter 'toegankelijk' nieuw jaar.

Gard Versteegen, secretaris Stichting Taiama-Andreas

Tederheid is het pad van de moedigste en sterkste mannen en vrouwen.

Bezorgers parochieblad

De groep vrijwilligers die iedere maand het parochieblad bezorgen wordt langzamerhand ouder. Daardoor hebben in het afgelopen jaar twee vrijwilligers te kennen gegeven dat zij om persoonlijke redenen niet meer beschikbaar zijn om het parochieblad te bezorgen. Voor één route hebben we een oplossing gevonden. Voor een andere route zijn we naarstig op zoek naar een vrijwillig(st)er. Het parochieblad wordt elf keer per jaar uitgebracht op een maandag. Je kunt het parochieblad bezorgen vanaf maandag tot en met vrijdag, echter het liefst zo vroeg mogelijk in de betreffende week. Het kost je iedere keer ongeveer een uur om het rond te brengen. Dus bij deze een oproep om je beschikbaar te stellen om elf keer per jaar een uur actief te zijn voor de parochie.

Je kunt je melden bij Wim Bosch, tel. 045 - 542 15 88 of mailadres wimbosch@hotmail.com.

De optelsom van persoonlijke belangen is niet in staat een betere wereld tot stand te brengen voor de hele mensheid.

Zuid-Limburgs Platform Vluchtelingen Belangen Europa roept op voor een handtekening en een estafettepelgrimage naar Den Haag

Op 29 september luidt in de Haagse Gemeenschap van Kerken de noodklok: 8 minuten en 20 seconden: 500 seconden, om aandacht te vragen voor 500 minderjarige asielzoekers die in Moria op het Griekse eiland Lesbos wachten op een bestemming. De Europese Raad vraagt Nederland om 500 van de 5000 jongeren op te nemen. Samen met Vluchtelingenwerk Nederland, Defence for Children, diverse politieke partijen, 178 gemeenten (de helft van alle gemeenten), en Platform Vluchtelingenbelangen Europa, dat werkt vanuit Klooster Wittem, vormen wij een steeds groter draagvlak om de jongeren een opvang, een kans, te bieden.

Politici besloten dat er 100 minderjarige asielzoekers welkom zijn, 100 jongeren uit kamp Moria na de alles verwoestende brand; in ruil voor 100 vluchtelingen uit andere kampen, met voor hen langere wachttijden.

Tot nu toe is er nog niet één jongere naar Nederland mogen komen, ondanks alle toezeggingen van Ankie Broekers-Knol, staatssecretaris van Justitie.

Het Platform Vluchtelingenbelangen Europa vindt de tijd rijp om petitielijsten te verzamelen in kerken en op alle mogelijke plekken (in coronatijd). In de Andreaskerk liggen lijsten ter ondertekening klaar.

Daarnaast start op 10 januari in Wittem een estafettepelgrimstocht naar Den Haag; daar hopen we op 22 januari de lijsten te kunnen aanbieden. U mag meelopen, een dag of een deel van het traject; er is een route beschikbaar en we zoeken vrijwilligers voor verzorging van stiltemomenten, vervoer van wandelaars en voor heel veel andere taken.

Voor meer informatie kunt u terecht bij Nan Paffen of Eline Claassens. Bij hen kunt u zich ook opgeven om mee te doen.

Eline Claassens

<p>Wat moeten we doen met migranten: verwelkomen, beschermen, stimuleren en integreren.</p>

In gesprek met Ger Klinkenberg

"Het hele gesprek gaat over het 'Onze Vader', verdomd!", zegt Ger ergens in de loop van het interview op 28 november in de Andreas. Ik vraag of ik daarmee mag openen; dat mag en hij steekt van wal:

"Wat leven we toch in een rare tijd met die pandemie: niet aanraken, afstand houden, mondkapjes op, niet op kantoor werken maar thuis, niet samen zingen in een koor wat ik zo graag doe maar via koptelefoon op een zolderkamertje, enz. enz.! Het voelt allemaal zo vreemd, nu al bijna een jaar lang. Maar door dit alles zijn we wel aan het denken gezet: kan het allemaal wel, zoals we bezig waren? Naar aanleiding van wat er gebeurt dringt de vraag zich steeds sterker op: moeten we niet pas op de plaats maken en anders gaan leven? Of is er iemand daarboven die alles bepaalt, die dit allemaal laat gebeuren om ons tot de orde te roepen?"

Het woord God valt; ik vraag Ger wat voor beeld hij heeft als hij dat woord gebruikt. Hij vertelt: "Ik ben geboren in Kerkrade in 1962, als tweede van drie broers; mijn ouders leven nog. In 1989 ben ik met Thea getrouwd; ook haar ouders leven nog. Wij hebben samen drie kinderen en vinden het fijn dat zij – net als wij – betrokken zijn bij mens en milieu. Ik ben technisch opgeleid, heb eerst bij Philips gewerkt (onderzoek), maar ben in 1998 bij de vakbond FNV terecht gekomen. Al die dingen, mijn komaf, mijn gezin, mijn opleiding en mijn werk bij de vakbond, hebben iets met mijn godsbeeld te maken, denk ik.

Mijn opleiding (technische natuurkunde) heeft mij doen inzien hoe alles met alles verbonden is, hoe het een uit het ander voortkomt, en hoe ook de mens daarin zijn plaats heeft; en hoe harmonieus dit alles in elkaar zit. De voorstelling dat God de wereld in zes dagen tijd geschapen heeft, is bij mij gaan schuiven; de wetenschap zet mij op het spoor van de evolutie van het een uit het andere. *Is er dan echt niet iemand meer, die dit allemaal zo bedacht heeft en geschapen? Dat hoor je mij niet zeggen; dat mag voor mij een (h)eerlijke open vraag blijven.*

God, het goddelijke, bespeur ik veel meer in het 'samen': Dat woord is mij heilig: samen, verbinding, bond, (vak)bond. (N.B. Ger draagt een

bondkapje als mondkapje). De ervaring leert me dat, als we met twee of meer in iets geloven en daar samen voor gaan, we sterker staan dan als individu. De behoefte van mensen aan elkaar, daar gaat het om, dat is wezenlijk. En de vreugde, die we als mens beleven aan het samen dingen doen, dat heeft volgens mij iets met God te maken: "Waar twee of drie in mijn Naam samen zijn, dáár ben Ik." Dat woord 'samen' heeft iets met God van doen, met zijn Naam: **'Ik ben er voor jou'**. Samenleving, wat een mooi woord! Maar er gaat veel fout tussen mensen; daarom hoort ook vergeven er wezenlijk bij; zeggen tegen de ander die mij gekwetst heeft: 'Jij moet weer verder kunnen met leven; daarom vergeef ik jou.' Het werkt bevrijdend voor die ander, maar ook voor mijzelf; ik moet niet in boosheid blijven zitten; het moet van mij af.

Bij de Andreas ben ik actief betrokken geweest in het bestuur van de parochie, maar nu nog vooral in hulp bij allerlei klussen, en in ondersteuning met muziek. Ik kerk hier graag, omdat in deze gemeenschap wordt geprobeerd het 'samen' waar te maken: er zijn voor elkaar, en samen proberen de wereld mooier te maken. Als je vraagt of er een lied of lezing is die mij aanspreekt, dan zeg ik nu: het Onze Vader. Want daar gaat ons gesprek vandaag eigenlijk over. In deze coronatijd is het misschien wel meer dan ooit duidelijk hoe belangrijk het woord 'samen' is, hoe belangrijk het is elkaar te blijven zien en er te zijn voor elkaar. Wat dat betreft is mijn vader een inspirerend persoon geweest, omdat hij heel sociaal voelend is en dichtbij in zijn leven heeft waargemaakt wat dat betekent.

Als ik van jou de kans krijg om drie mensen mee uit te nemen voor een etentje, dan denk ik eigenlijk direct aan Bert van Megen, een goede jeugdvriend bij scouting in Eygelshoven, die nu nuntius is in Kenia. Verder aan Diederik Samsom, die in zijn jonge jaren actief was bij Greenpeace, later in de Tweede Kamer terecht kwam en nu kabinetschef is van Frans Timmermans in Brussel. En aan Piet Göbbels uit Maastricht, een goede vriend en collega bij de FNV, gewoon een wijze man, met wie ik als vakbondsbestuurder veel optrok. Met die drie zou ik onder dat etentje willen praten over wat ons bindt en boeit.

Hiermee eindigde ons gesprek; interessant maar het was gewoon tijd. Ger heeft Dolf Hutschemaekers bereid gevonden om na het volgende parochieblad geïnterviewd te worden.

Geert Bles

COLOFON

Contact

Palestinastraat 326
6418 HP Heerlen
045 - 541 33 81
parochiesintandreas@home.nl
www.sintandreas.nl
facebook.com/andreas-parochie

Gastvrouw aanwezig di. t/m vr. van
10.00 tot 12.00 uur

Pastoraal team

Pastor Geert Bles:
045 - 571 40 78

Diaconaal werker Rob Pauls:
043 - 306 17 06
andreas.r.pauls@gmail.com

Pastoraal- en jongerenwerker
Marcel Mollink: 045 - 574 03 78

Parochiebestuur

Vicevoorzitter
Karin van Doormaal:
045 - 541 35 68

Rekeningnummers

NL21 ABNA 0577627325
NL17 INGB 0003269778

Stichting Taiama-Andreas

www.taiama-andreas.org

Redactie

Rob Pauls
Karin van Doormaal
Rens Trimp

De volgende editie van het parochieblad verschijnt in de week van 18 januari. Intenties en kopij voor 23 januari t/m 21 februari graag uiterlijk **4 januari** opgeven.

AGENDA

Iedere donderdag

10.30 - 11.30 uur: stilte-uur

Geen stilte-uur op 24 en 31 december

25 november - 15 januari 2021

Expositie Marlies Moonen-Veldman

Vrijdag 18 december

19.00 uur: Wiel Hupperets over antroposofie, Andreaskerk

6 december - 16 januari 2021

Expositie Marlies Lambermont
Museum Valkenburg

Wie een muur optrekt, eindigt als een slaaf binnen de muren die hij zelf heeft gebouwd.

Vrede tussen religies is mogelijk. Het uitgangspunt moet de blik van God zijn.

VIERINGEN

19 december t/m 17 januari

Alle vieringen zijn in de kerk. Voor de zondagviering moet u zich aanmelden.

Vrijdag 18 december

9.00 uur: kerstviering Windwijzer

Vierde zondag van de advent

Zaterdag 19 december

18.00 uur: woord- en communieviering

Gebed voor: Pascalle Flekken

Zondag 20 december

10.30 uur: woord- en communieviering

Gebed voor: Jacques Raumanns

Kerstavond

Donderdag 24 december

17.00 - 20.00 uur: kerstinloop

Eerste Kerstdag

Vrijdag 25 december

10.30 uur: eucharistieviering

Gebed voor: Eep Homminga, Leo van Mierlo en voor Sjef en Corrie Legius en Philibert en Miep van de Burgt (jaardienst)

Tweede Kerstdag

Zaterdag 26 december

10.30 uur: woord- en communieviering

Zondag 27 december

10.30 uur: woord- en communieviering

Gebed voor: Jacques Raumanns, en voor fam. Zenden (vw. 60-jarig huwelijksfeest)

Oudjaar

Donderdag 31 december

18.00 uur: oudjaarsviering

Nieuwjaar

Vrijdag 1 januari

10.30 uur: eucharistieviering

Gebed voor Eep Homminga

Driekoningen

Zaterdag 2 januari

18.00 uur: woord- en communieviering

Zondag 3 januari

10.30 uur: woord- en communieviering

Zaterdag 9 januari

18.00 uur: eucharistieviering

Zondag 10 januari

10.30 uur: eucharistieviering

Gebed voor: Frits Charpentier (jaardienst), Margriet Charpentier-Vanderbroeck, en ouders Post-Simons

Zaterdag 16 januari

18.00 uur: woord- en communieviering

Zondag 17 januari

10.30 uur: woord- en communieviering

Gebed voor: Herman Kunne

We accepteren geen digitale wereld die ontworpen is om onze zwakheden uit te buiten en het ergste in mensen naar boven te halen.